

*«Εκέψεις και γραφές
για τα δέντρα»*

8^ο Δημοτικό Σχολείο Κορυδαλλού
Τμήμα Ε'2
2008-09

Εισαγωγικό σημείωμα

Ήταν μια απόφαση βιαστική που πάρθηκε μαζί με όλα τα παιδιά λίγο πριν τα Χριστούγεννα: Να εργαστούμε πάνω στο «πακέτο δραστηριοτήτων» με θέμα «Το δέντρο» του Μουσείου Παιδικής Τέχνης.

Ξεκινήσαμε λοιπόν στα μέσα του Γενάρη. Αρχικά παρατηρήσαμε τα δέντρα στη φύση, έπειτα κουβεντιάσαμε γι' αυτά, τα περιγράψαμε και στη συνέχεια είδαμε φωτογραφίες, έργα μεγάλων καλλιτεχνών και παιδιών.

Ο λόγος δόθηκε κατόπιν στη φαντασία, στη δημιουργία. Έτσι, τα παιδιά άρχισαν να δημιουργούν. Η έκπληξη ήταν μεγάλη όταν τα υλικά, το χαρτί και οι γραφές ακολούθησαν αβίαστα ένα δρόμο χωρίς όρια, το δρόμο της τέχνης, που μόνο τα παιδιά αντιλαμβάνονται και κατανοούν με τόση ευκολία!

Αποφασίσαμε να γράψουμε και λόγια για να γίνουν συνοδοί σ' αυτό το εικαστικό μας ταξίδι. Έτσι, σας παρουσιάζουμε το αποτέλεσμα μιας ευχάριστης και καθόλου κοπιαστικής εργασίας που ήταν για μας η ευκαιρία μας: ευκαιρία να συνεργαστούμε, ευκαιρία να δημιουργήσουμε, να γελάσουμε, να μιλήσουμε όσο θέλουμε, να νιώσουμε ότι μέσα στην τάξη είμαστε ΕΜΕΙΣ: τα παιδιά που γράφουν, τραγουδούν και ζωγραφίζουν για το δέντρο.

Η δασκάλα, οι μαθητές και οι μαθήτριες του Ε'2

Ένα δέντρο

Ελευθερία Κουρή

Θα σας διηγηθώ για ένα δέντρο που είδα στην κατασκήνωση και με μάγεψε πραγματικά πολύ με τη λάμψη του.

Ένα απόγευμα καθόμουν σ' ένα βράχο και αμέσως παρατήρησα ένα δέντρο που η μορφή του έμοιαζε με γιγάντιο λουλούδι. Το φύλλωμά του ήταν πάρα πολύ πυκνό και κάλυπτε πάνω από το μισό δέντρο. Το φως του ηλιοβασιλέματος του έδινε μια λάμψη μαγική. Αμέσως ένιωσα σα να βρισκόμουν στον Παράδεισο και να πετούσα. Τα χρώματά του ήταν καφέ, κίτρινο και συγχρόνως κόκκινο και μπλε. Το παρατηρούσα για ώρα. Δεν μπορούσα να ξεκολλήσω τα μάτια μου από πάνω του. Το κοίταζα και το ξανακοίταζα μέχρι που βράδιασε και αναγκάστηκα να φύγω. Αλλά μη νομίζετε ότι ήταν η τελευταία φορά γιατί πήγα και την επόμενη μέρα να το συναντήσω.

Τότε αποφάσισα να γράψω ένα ποίημα γι' αυτό το δέντρο.

*Ένα δέντρο μες στη φύση, ένα δέντρο παντού.
Ένα δέντρο μες στη φύση, στα πελάγη τ' ουρανού.*

*Μες στη φύση, μες στα κλώνια,
φαίνεται η λάμψη στ' ουρανού τα' αλώνια.*

*Φαίνεται από μακριά σα διαμάντι λαμπερό
αλλά αν το δεις από κοντά, σαν το μαγικό αυλό.*

Το πιο ψηλό δέντρο του δάσους
(Ελπίδα Φάρου)

Κάποτε, πριν από πολύ καιρό, σ' ένα ψηλό και μακρινό βουνό, ένα δάσος απλωνόταν με περηφάνια. Στο κέντρο του δάσους υπήρχε ένα μεγαλόπρεπο δέντρο. Οι καρποί του ήταν χρυσοί και τα φύλλα του βελούδινα και μεγάλα, ήταν πάρα πολλά. Τόσα πολλά όσα τ' αστέρια στον ουρανό. Ήταν ένα δέντρο ψηλό, το ψηλότερο στο δάσος. Όταν ο άνεμος φυσούσε, τα κλαδιά του δέντρου χόρευαν στο δικό τους ρυθμό. Όταν ο ήλιος χαμογελούσε στον ουρανό, τα φύλλα του έλαμπαν σα μικρά διαμαντάκια.

Παρόλη την ομορφιά του, ήταν το πιο μοναχικό δέντρο. Βαριόταν, βαριόταν τα πάντα. Ήταν μόνο του, δεν είχε κανέναν. Οι άνθρωποι το είχαν βάλει στη μέση ενός ασημένιου φράχτη, για να το προστατεύει, είπαν. Αλλά... πού να ήξεραν τι νιώθει το δέντρο, δε μιλάει.

Αυτό όμως άλλαξε. Μια κάμπια, μια μικρή κάμπια είχε φτιάξει ένα σπίτι στο κλαδί του δέντρου. Το δέντρο χαιρέτησε τον καινούργιο του φίλο χαϊδεύοντάς τον με τα απαλά του φύλλα. Από τότε, η κάμπια με το δέντρο περνούσαν φανταστικά. Η κάμπια έκανε τσουλήθρα στα φύλλα του, τραγουδούσαν, λέγαν ανέκδοτα και γρίφους. Το βράδυ που το φεγγάρι σηκωνόταν ψηλά στον ουρανό και μίλαγε με τ' αστέρια, η κάμπια έπαιζε κιθάρα και το δέντρο τραγουδούσε.

Μια μέρα όμως έγινε κάτι που το δέντρο δεν το περίμενε. Η κάμπια είχε μεταμορφωθεί σε ένα γκρι αντικείμενο που κρεμόταν από το κλαδί του. Στην πραγματικότητα, η κάμπια είχε φτιάξει ένα κουκούλι και καθόταν μέσα. Το δέντρο φοβήθηκε πως είχε πεθάνει, πως δε θα είχε πια φίλους, θα ήταν πάλι μόνο του.

Μόνο του το δέντρο πέρασε αρκετές βδομάδες ώσπου κάποια μέρα το κουκούλι ράγισε. Το δέντρο περίμενε να βγει ο φίλος του, η κάμπια. Το πλάσμα όμως που βγήκε από το κουκούλι δεν ήταν η κάμπια που ήξερε αλλά μια πεταλούδα. Τα φτερά της είχαν όλα τα χρώματα της ίριδας. Το δέντρο ξαφνιάστηκε. Περίμενε την κάμπια του, όχι μια όμορφη πεταλούδα. Γρήγορα η πεταλούδα εξήγησε στο δέντρο ποια είναι. Χαρές που έκανε το δέντρο όταν κατάλαβε ότι είχε πάλι το φίλο του. Και τώρα πια δεν είχε μόνον έναν αλλά πολλούς φίλους αφού η πεταλούδα είχε γεννήσει εξήντα αβγά πάνω σ' ένα φύλλο. Και σύντομα γεννήθηκαν.

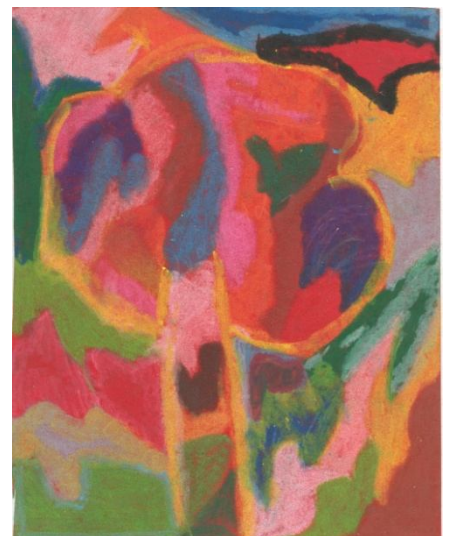
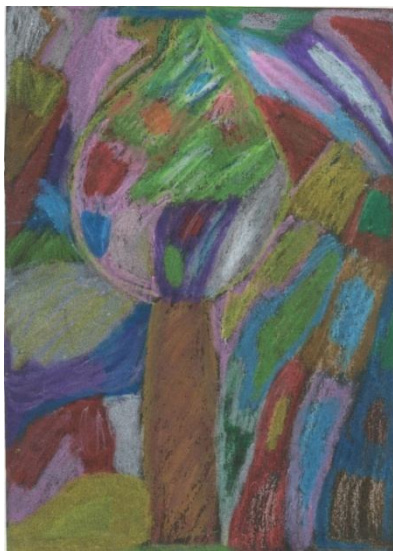
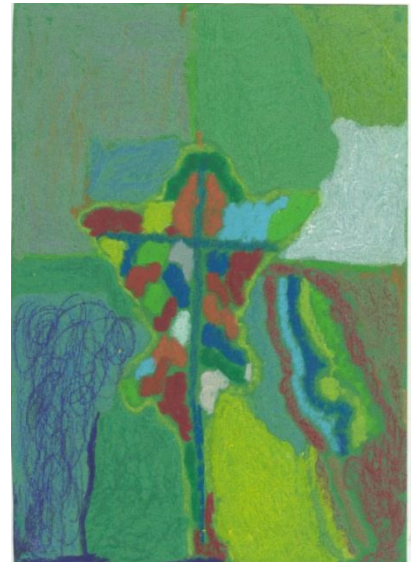
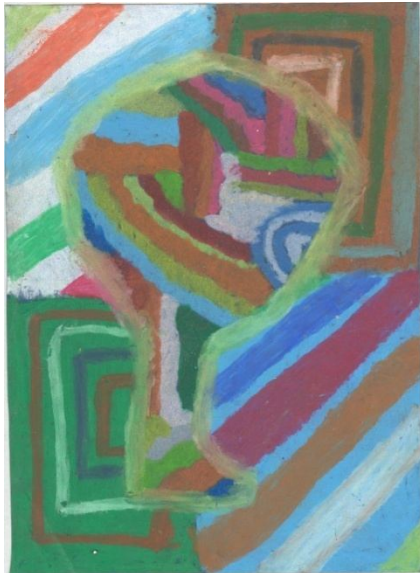
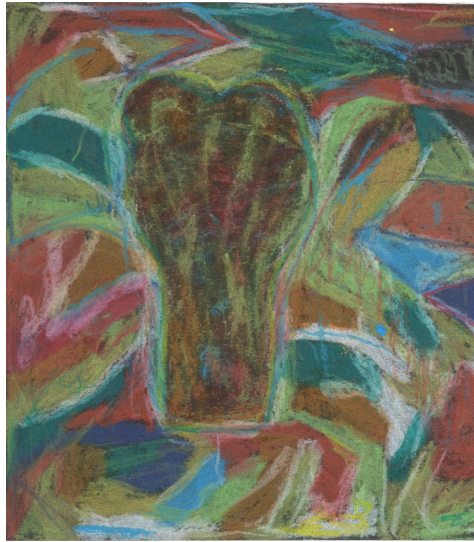
Τώρα το δέντρο είχε για φίλους μια ολόκληρη οικογένεια από κάμπιες που κάποτε με τη σειρά τους θα γίνουν πεταλούδες...

Σαν κομμένα δέντρα... τα παιδιά
Σωτήρης Ψουρούκης

Τι ζωή, παιδιά, είναι αυτή!
Πόλεις πολλές, τι ψηλές!
Όμως δέντρα δεν υπάρχουν τόσα πολλά
όσα θα θέλαμε, παιδιά.
Σαν κομμένα δέντρα στο φορτηγάκι στριμωγμένα.
Μήτε κήπος, μήτε δέντρα, μήτε πρασινάδα.
Όνειρο άπιαστο και η χρυσή λιακάδα.
Τι ζωή φριχτή, με δέντρα τόσα λίγα
αλλά με χρώματα πολλά:
το χειμώνα χιονισμένα,
το φθινόπωρο κιτρινοπράσινα τα φύλλα τους
και την άνοιξη... λουλούδια ανθισμένα...
Δέντρα δεν υπάρχουν πολλά, όσα θα θέλαμε παιδιά.

Ένα ραπ τραγούδι για το δέντρο
Κώστας Σιούτης

Ένα δέντρο μέσα στη φύση μπορεί να πάρει φανταστικές μορφές. Αυτές οι μορφές εξαρτώνται από το είδος του δέντρου, το χρώμα, το κλίμα και τις καιρικές συνθήκες. Στην Ελλάδα υπάρχουν πολλά και παράξενα είδη δέντρων εξαιτίας του διαφορετικού υψόμετρου. Τα χρώματά τους επίσης είναι πολλά. Είχα παρατηρήσει κάποτε ένα δέντρο με δεκαπέντε χρώματα. Ήταν καταπληκτικό! Τώρα που το θυμάμαι, μου έρχονται στο μυαλό μερικοί στίχοι μαζί με μουσική ραπ:

*Μες στο δάσος περπατώ,
το γείτονά μου συναντώ
και του λέω γω
για το δεντράκι που κόβει το καλό.
Τι κάνεις βρε εκεί;
Μες στο δάσος
γιατί κρατείς αυτό το μεγάλο το τσαπί;
Τότε μου απαντά αυτός:
κόβω το δέντρο αυτό το θαυμαστό
να το βάλω στο τζάκι μου, το τεράστιο.
Τι ωραίο το δέντρο αυτό,
μην το κόβεις σε παρακαλώ!
Κύριε, φύγετε από δω
για το καλό του πλανήτη μας,
για τα πολύχρωμά μας τα δέντρα
που πολύ τα αγαπώ.
Εντάξει, θα φύγω από δω
για τη νεολαία,
για ένα κόσμο με δέντρα, πιο καλό.
Γεια σου, γείτονα καλέ,
και καλά να περάσεις το Σαββατοκύριακο αυτό.
Γεια και σε σένα
δέντρο μου ωραίο, θαυμαστό...*

Το δέντρο - αστέρι
Γιώργος Κοντοπάνος

Μια μέρα που περπατούσα στο δάσος, είδα ένα δέντρο - αστέρι που ήταν λες και ήρθε από τον ουρανό. Μα... πώς έπεσε από τον ουρανό; Περίεργο.

Ξαφνικά ακούω το δέντρο να μου λέει:

- Ε, εσύ! Ναι, εσύ! Έλα εδώ, μικρέ!
- Τι θέλεις; Είπα εγώ.
- Το μόνο που θέλω είναι να με κόψεις. Ένας μετεωρίτης με χτύπησε, κόλλησα επάνω του και μετά...
- Καλά, καλά, θα σε κόψω, του απάντησα.

Πέρασε λίγη ώρα και ο μετεωρίτης έφυγε. Το αστέρι ήταν ο φίλος μου ο Χρήστος και φύγαμε μαζί...

Τα δέντρα δε μιλούν

Έλσα Γεωργιάδου

Τα δέντρα είναι φανταστικά φυτά κι έχουν διάφορα χρώματα όπως πράσινο, κίτρινο, κόκκινο. Μια μέρα κατάλαβα πως και τα δέντρα έχουν ψυχή. Είναι σαν τους ανθρώπους αλλά υπάρχει μια διαφορά: τα δέντρα δε μιλούν. Ακόμα κι όταν κάποιος κόβει τα φύλλα τους, εκείνα πονάνε.

Το δέντρο το καλό,
τρελό, χαρούμενο, γαλανό,
βοήθεια σου ζητώ.
Σε παρακαλώ,
ήρθα στον κόσμο το γαλανό
για το δέντρο το καλό,
να σου πω Ελλάδα σ' αγαπώ...

Δέντρο καμένο

Βασίλης Παναγάκης

Ένα δέντρο μπορεί να έχει καφέ κορμό, πράσινα ή λαχανί φύλλα την άνοιξη και το καλοκαίρι, κίτρινα το φθινόπωρο και να μην έχει καθόλου φύλλα το χειμώνα. Την άνοιξη τα λουλούδια του μπορεί να έχουν μοβ, άσπρο και άλλα χρώματα. Επίσης, ένα δέντρο μπορεί να έχει γίνει όλο μαύρο μέσα στις φλόγες. Αυτό το δέντρο μου δίνει έμπνευση για να γράψω ένα ποίημα:

Δέντρο καμένο μες στη φωτιά
κι άλλο στη φύση μωσχοβολά.
Το βλέπω καμένο, κάνω σα μικρό παιδί.
Το βλέπω στη φύση και μου αρέσει πολύ.

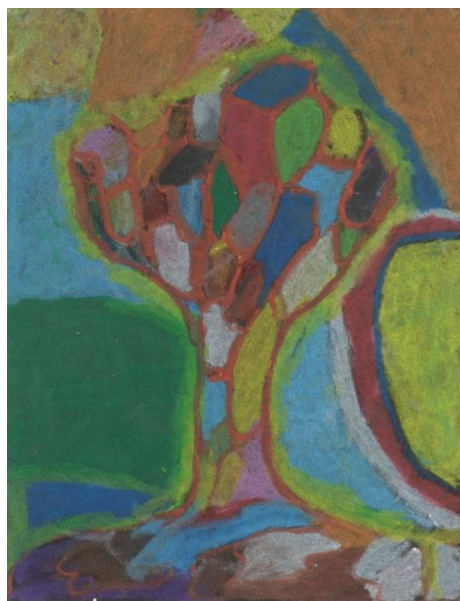
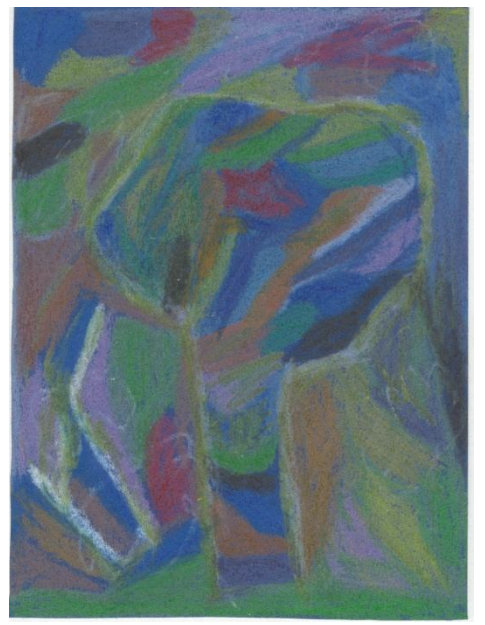
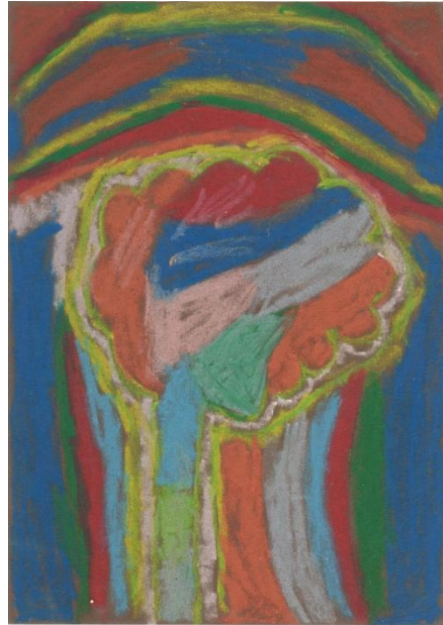
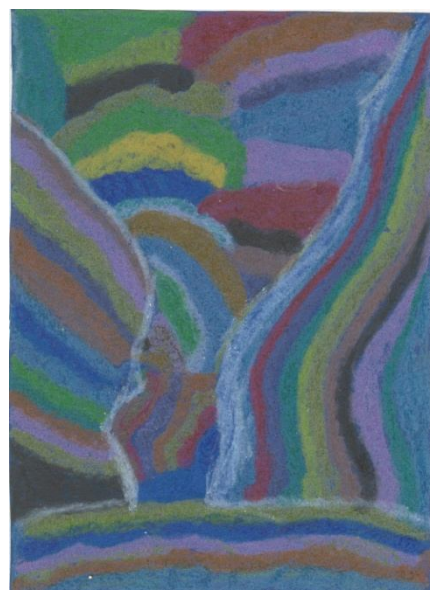
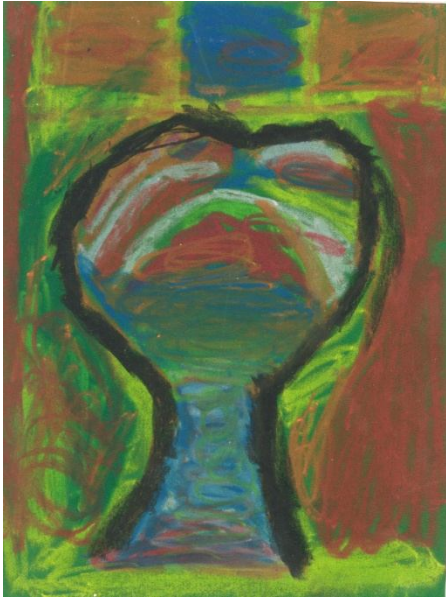
Το δέντρο είναι έμπνευση

Ηλιάνα Ανδρεάδη

Ένα δέντρο μέσα στη φύση μπορεί να έχει φανταστικά χρώματα. Με την τάξη μου βγήκαμε στο προαύλιο και παρατηρήσαμε ότι το κάθε δέντρο έχει πολλά και ξεχωριστά χρώματα. Το ωραιότερο ήταν ένα πολύ ξεχωριστό που είχε όλα τα χρώματα της φύσης.

Το να βλέπεις ένα δέντρο είναι χαρά, σε εμπνέει. Γι' αυτό κι εγώ έγραψα το παρακάτω ποίημα:

Γλυκά δέντρα, όμορφα,
τα φυσάει ο αέρας,
χαμογελάν στο φως της μέρας.
Όταν πάω στο σχολείο,
το βλέπω συνεχώς το γλυκό δέντρο.
Φανταστικά χρώματα έχει αυτό
κι εγώ, για μια φορά, έκανα φίλο καλό...

Τα δώρο της φύσης
Ιωάννα Σγουρού

Μια φορά περπατούσα στο δάσος και είδα ένα δέντρο. Τότε, όλες μου οι σκέψεις χάθηκαν αλλά και μπερδεύτηκαν με άλλες κι έτσι, έφτιαξα αυτήν την ιστορία. Αλλά προσέξτε, αυτή η ιστορία σας θέτει ένα πράγμα, το μυστήριο.

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένας άνθρωπος με χρυσή καρδιά. Τον ένοιαζαν όλα, τα πάντα. Ήθελε να αγαπά τη φύση και να τον αγαπά. Κάποτε όμως ονειρεύτηκε πως ήταν δέντρο. Είχε, λείι, πράσινα φύλλα, καφέ κορμό και ήταν ψηλός σαν κυπαρίσσι. Του άρεσε που ήταν δέντρο.

Κάποια μέρα όμως, ένας πολεμιστής παρουσιάστηκε μπροστά του και τον ρώτησε:

- Υπάρχει ο Παράδεισος; Και... αν υπάρχει, πού βρίσκονται οι πόρτες του;

Το δέντρο σκέφτηκε λίγο και του είπε:

- Ποιος είσαι εσύ που κάνεις μια τέτοια ερώτηση;
- Είμαι ένας πολεμιστής. Ο πρώτος των πολεμιστών.
- Εσύ, πολεμιστής; Απάντησε το δέντρο. Εσύ θυμίζεις ζητιάνο.

Κατακόκκινος από θυμό, ο πολεμιστής τράβηξε το σπαθί του. Το σήκωσε και πήγε να κόψει τα κλαδιά του δέντρου. Όμως, όπου ακουμπούσε το σπαθί, το δέντρο εξαφανιζόταν.

Τότε ο άνθρωπος ξύπνησε ταραγμένος. Κατάλαβε πόσο πολύτιμο είναι το δέντρο και ότι μέσα στην καρδιά ενός δέντρου βρίσκονται οι πόρτες του Παραδείσου.

Ένα ποίημα για το έλατο
Ραφαήλ Πέτρου

Κάποια μέρα είχα πάει με τους φίλους μου από το σχολείο σ' ένα φανταστικό μέρος για κατασκήνωση. Βγήκαμε για έναν περίπατο και είδα ένα καταπληκτικό δέντρο που ονομάζεται έλατο. Τότε χιόνιζε και πάνω στο έλατο είχε πολύ χιόνι. Ήταν πολύ όμορφο και το βγάλαμε φωτογραφίες.

Αυτό το δέντρο μου έδωσε την έμπνευση κι έγραψα το παρακάτω ποίημα:

*Κάθε πρωί ξυπνώ
το δέντρο πάω να δω.

Και κείνο μου γελά
και μου ζητά χρώματα πολλά.

Του λέω σ' αγαπώ.
Μου λέει πιο πολύ ΕΓΩ!!*

Έμπνευση από τη φύση

Κώστας Νάσης

Μια μέρα βρέθηκα στην καθαρή και όμορφη φύση όπου τα δέντρα, μαζί με τα μαγευτικά και πολύχρωμα φυτά που ανθίζουν, κλέβουν την παράσταση. Όλα μαζί μοιάζουν σα μια φαντασία που δεν σταματά πουθενά...

Τότε μου ήρθαν στο νου σίχιοι πολλοί και διάφοροι. Σημείωσα μόνο τούτους:

*Κάθε φορά που μπαίνεις σ' ένα δάσος,
σε μαγεύει από την ομορφιά του.
Τότε ενθουσιάζεσαι...*

Τα χρωματιστά δέντρα

Ελευθερία Μάλλιου

Μια φορά περπατούσε ένα κορίτσι μικρό στο δάσος κι έβλεπε δέντρα με πολλά χρώματα όπως κίτρινο, κόκκινο, πράσινο, μαύρο, καφέ.

Όταν έφυγε το κορίτσι, τα δέντρα άρχισαν να μιλούν. Τα φύλλα τους ακούγονταν σα να μιλούσαν. Κάθε πρωί τα δέντρα πηγαίνουν δεξιά και αριστερά από τον αέρα το δυνατό. Συγχρονισμένα όλα τα φύλλα μοιάζουν να τραγουδούν.

Το όνειρό μου

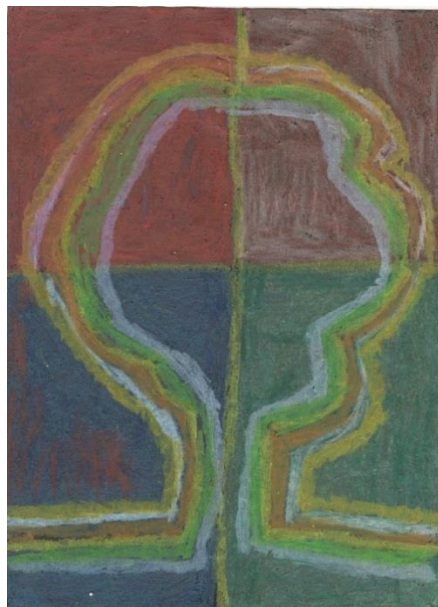
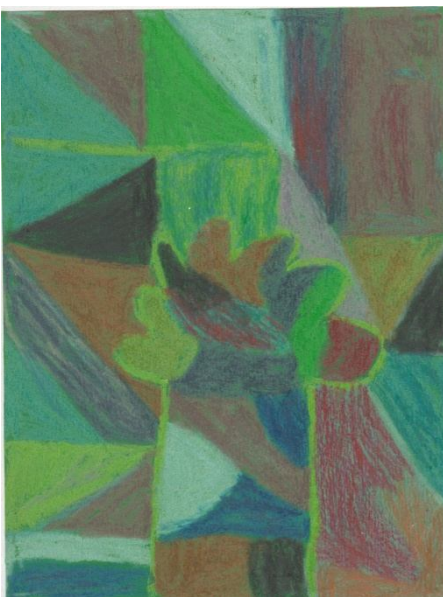
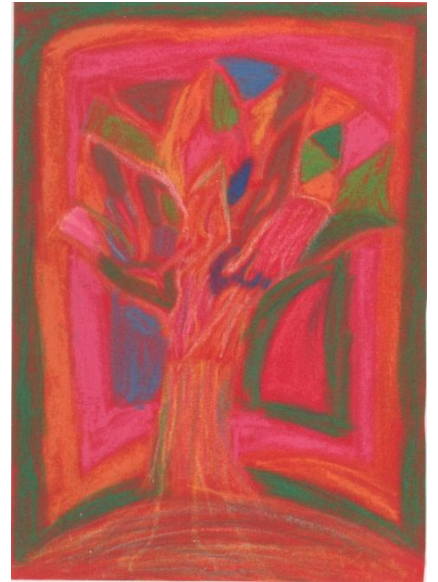
Κέβιν Λίτση

Κάποτε στο όνειρό μου είχα δει ένα πολύ μεγάλο και ωραίο δέντρο. Τα φύλλα του ήταν χρωματιστά και όμορφα. Ζούσε σ' ένα δάσος μαζί με άλλα πολλά δέντρα αλλά σαν κι αυτό δεν υπήρχε άλλο.

Εκείνο όμως μίλαγε μόνο με ανθρώπους που ήταν καλοί. Εγώ όταν το συνάντησα, είχα κολλήσει πάνω του και δεν έφευγα. Κοιμήθηκα μαζί του αλλά αυτό με σκουντούσε πολύ με τα φύλλα του και δε με άφηνε να κοιμηθώ.

Το άλλο πρωί μου είπε το όνομά του. Τον έλεγαν μπαρμπα - Γιάννη κι εγώ γέλασα μόλις το άκουσα. Όταν με ρώτησε πώς με λένε του απάντησα Κέβιν. Του είπα ότι πρέπει να φύγω και τον χαιρέτησα.

Η ψυχή μου πηγαίνει κάθε φορά σ' αυτό το δέντρο όταν θέλω να ηρεμώ.

Η ροδακινιά έμεινε μόνη της

Ειρήνη Γράσου

Μια φορά κι έναν καιρό, υπήρχε ένα μέρος μακρινό όπου ζούσε ένα πορτοκαλί δέντρο που το έλεγαν ροδακινιά.

Κάποτε, ένα πολύ αγαπημένο ζευγάρι πήγε να δει αυτό το πολύ όμορφο μέρος που κανείς δεν είχε ξαναπάει. Ύστερα από ένα μεγάλο ταξίδι που έκαναν, κάθισαν να ξαποστάσουν στη μικρή πορτοκαλιά ροδακινιά. Ένα αεράκι φύσηξε και τους έκανε να κρυώσουν λίγο. Σκέφτηκαν λοιπόν να στήσουν εκεί, κάτω από τη ροδακινιά τη σκηνή τους. Όταν ο ήλιος είχε ανατείλει, οι άνθρωποι ακόμη δεν είχαν ξυπνήσει...

*Το παιδί μεγαλώνει,
η ροδακινιά μικραίνει.
Οι άνθρωποι ξυπνούν,
η ροδακινιά κοιμάται.
Τα παιδιά τρέχουν,
η ροδακινιά σταματά.
Το βράδυ όλοι κοιμούνται,
η ροδακινιά ξυπνάει.
Οι άνθρωποι φεύγουν,
η ροδακινιά μένει μόνη...*

Μικρή ιστορία για ένα δέντρο

Μάκης Χαληλόβ

Είχα δει κάποτε ένα δέντρο που το σχήμα του είχε περίπλοκη μορφή. Ο κορμός που είχε ήταν σα χρυσός και τα φύλλα του από τη μια μεριά ήταν κόκκινα και από την άλλη κίτρινα. Τα χρώματα που είχε, το βράδυ γίνονταν κλειστό μπλε και μαύρο ενώ το πρωί ήταν κίτρινο και χρυσό.

Μια μέρα όμως ένας άντρας πέταξε ένα αναμμένο τσιγάρο και το δάσος πήρε φωτιά. Δεν προλάβαμε να σβήσουμε τη φωτιά αλλά ευτυχώς έμεινε η ρίζα του δέντρου κι έτσι το φύτεψα στο σπίτι μου.

Από αυτό το νέο δεντράκι που έχει βγει, εμπνεύστηκα τους παρακάτω στίχους:

*Μια φορά κι έναν καιρό,
ήταν ένα δέντρο μαγικό.
Μια μέρα με λιακάδα
πήρε φωτιά η μεγάλη δάδα.*

Το όμορφο δέντρο

Χρήστος Στεφάνου

Έχω ένα δέντρο που είναι φανταστικό. Δεν ξέρω πώς λέγεται αλλά έχει τόσα πολλά χρώματα που σκέφτηκα ένα ποίημα:

Δέντρο μου αγαπημένο

σε αγαπώ πολύ!

Είσαι πολύ φανταστικό

με κρύο τσουχτερό.

Αληθινή ιστορία

Μαρία Ιωαννίδου

Ήταν κάποτε ένα όμορφο και πανύψηλο δέντρο που ζούσε στο δάσος. Ήταν το πιο όμορφο και ζηλευτό απ' όλα τα δέντρα. Τα φύλλα του ήταν καταπράσινα και ο κορμός του πραγματικά ατελείωτος.

Μια μέρα που όλα έδειχναν να κυλούν φυσιολογικά, κάποιοι παράξενοι άντρες πλησίασαν και με πριόνια και διάφορα εργαλεία έκοψαν το διπλανό του δέντρο. Όταν τελείωσαν, προσπάθησαν να κόψουν κι εκείνο, μα κάτι δεν τους άφηνε. Είδαν τα υπέροχα κλαδιά του, τα πλατιά του φύλλα και θεώρησαν πως ένα τέτοιο πανέμορφο δέντρο δε θα μπορούσε να λείπει από το δάσος.

Έτσι, χωρίς να χρειαστεί απολύτως τίποτα, παρά μόνο με την ομορφιά του, το δέντρο κατάφερε να τους αλλάξει γνώμη και να επιζήσει!

Ο Θησαυρός της φύσης

Κυριακή Γεωργιάδου

Ένα δέντρο μέσα στη φύση μπορεί να προσφέρει πολλά πράγματα σ' έναν άνθρωπο αλλά το καλύτερο που μπορεί να του δώσει είναι η φαντασία. Μέσα στη φύση ένα δέντρο μπορεί να έχει διαφορετικές μορφές και χρώματα.

Εγώ, με το που αντίκρισα αυτόν το «θησαυρό», μαγεύτηκα και μια εικόνα σχηματίστηκε στο μυαλό μου. Τότε, ζωγράφισα το δικό μου δέντρο και έγραψα ένα ποίημα που σας το παρουσιάζω:

Οι πεταλούδες μες στα δάση,
τα χελιδόνια πετούν με δράση.
Ω! το δέντρο το μεγάλο,
μου λέει το ποίημα που θα βγάλω!
Πετώ, γελώ και τραγουδώ,
ναι για σένα θησαυρέ μου,
όμορφε μικρέ μου.

